

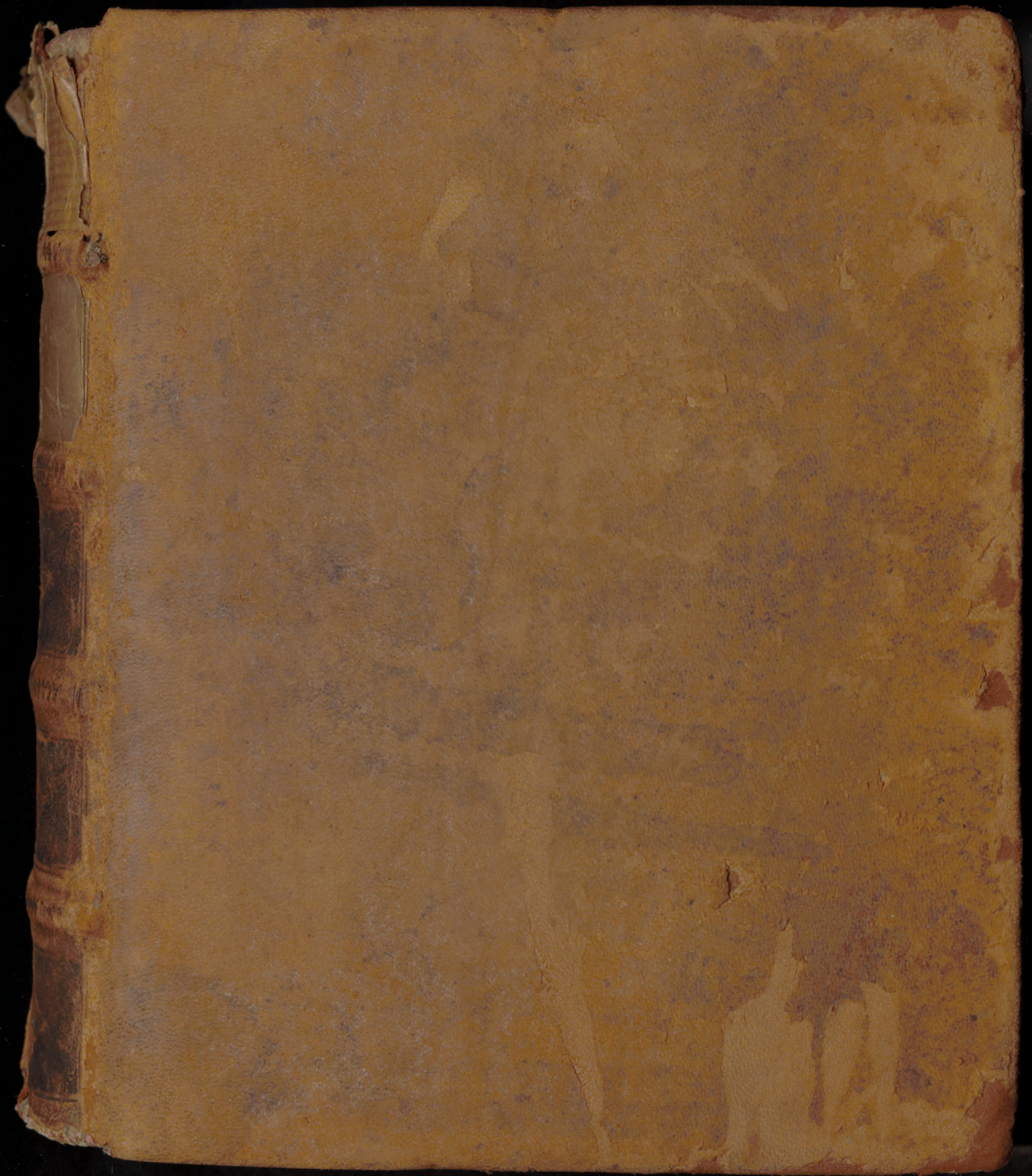
Disputatio Theologica De Fide Salvifica

Tubingæ: Typis Georg-Henrici Reisii, Anno R. S. M DCCIV

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn870237659>

Druck Freier Zugang

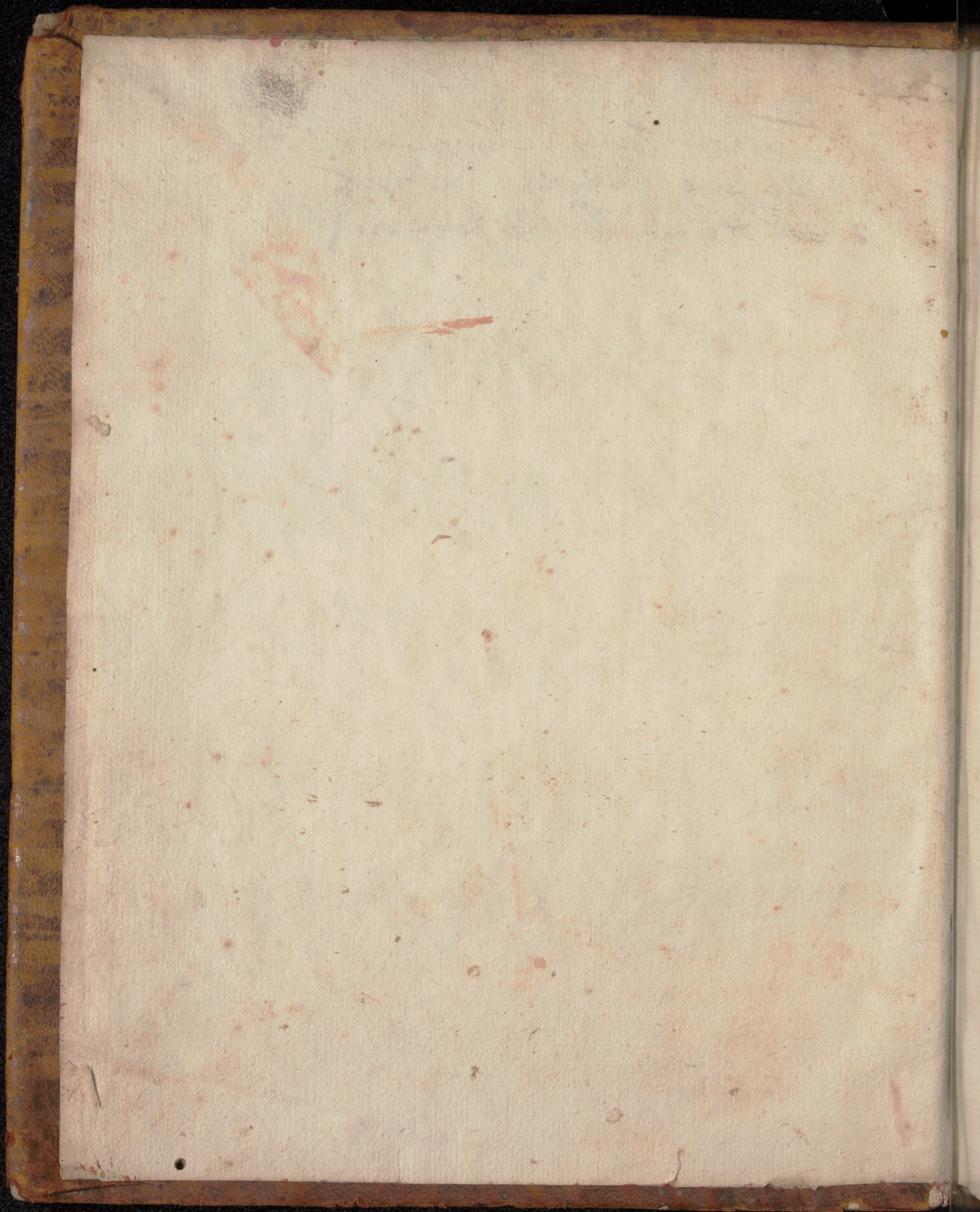
54.

Fa - 1092 (54.)

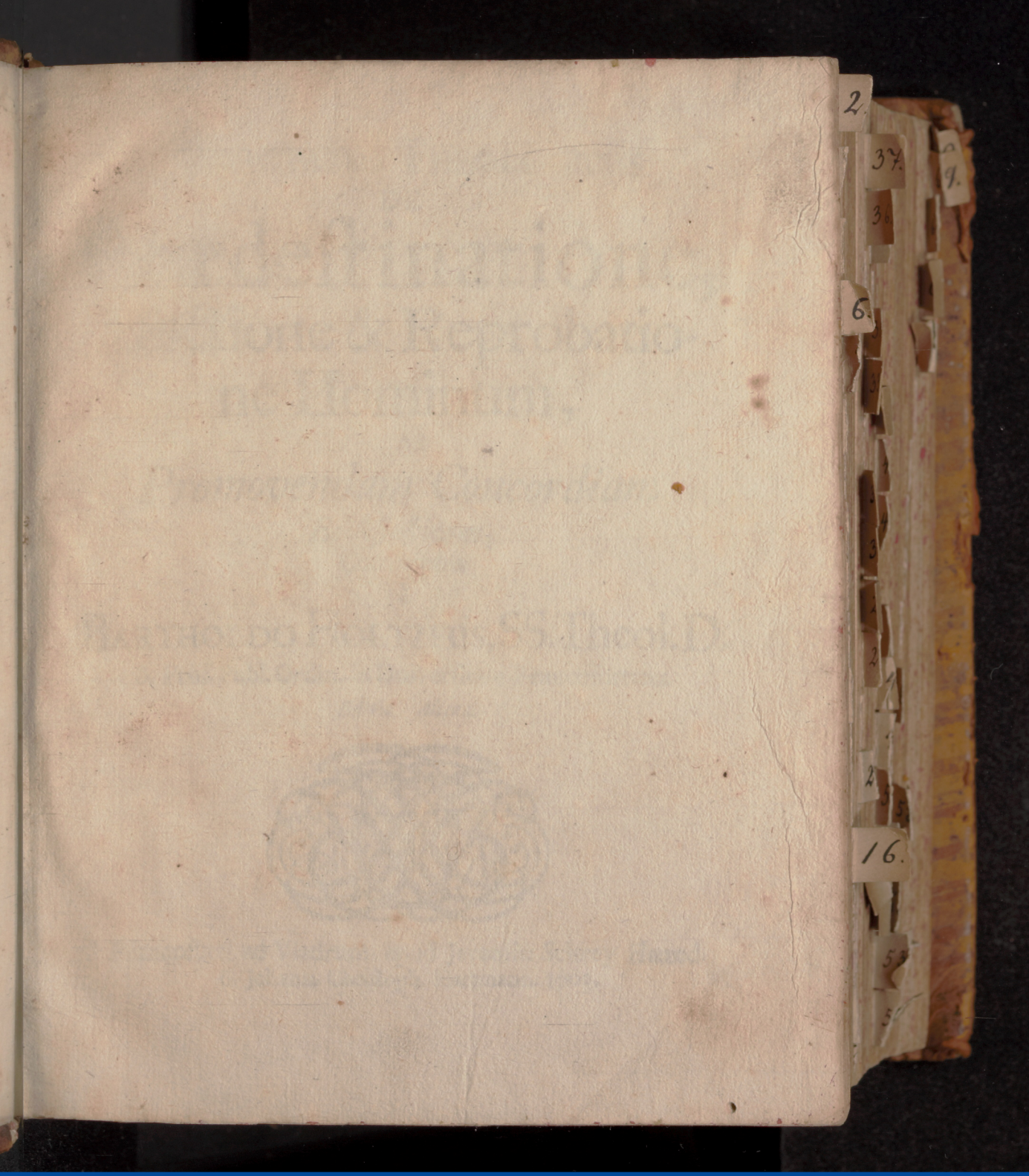

1. Tractatus Theolog. de Cræstinae D. Holzfur.
2. De Jure Sabbathi. Stryck.
3. De Herba Borith. Jerem. 22.
- 4.

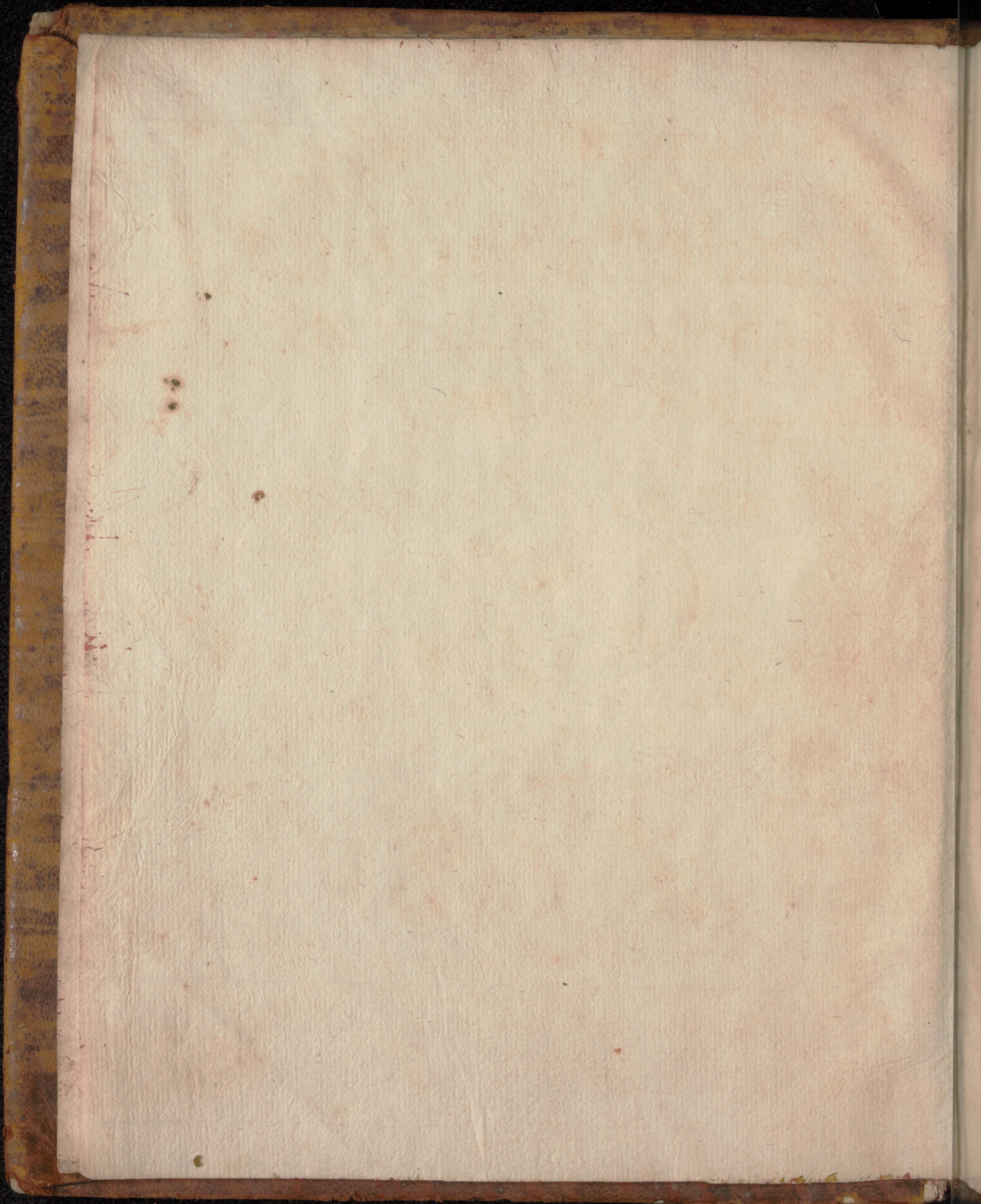

28.
D. D. B. U.
DIPUTATIO THEOLOGICA
De
FIDE SALVIFICA,

Quam
Adspirante Supremo Numine
IN
PERANTIQUA TUBINGENSI
UNIVERSITATE,
P R Æ S I D E

DN. CHRITOPHORO.
REUCHLINO,

S. S. Theolog. Doctore, Profefs. Publ. Ordinario
& Ecclesiæ Pastore,

h. t. Facult. Theolog. DECANO,

Præceptore ac Fautore suo nunquam
non devenerando,

Publico sistet Examini

M. ANDREAS HERMANNUS Ernst/ Heilbr.

AUTHOR ET RESPONDENS,

IN AULA NOVA,

Ad Diem 8. Julij,

Horis ante- & pomerid.

TUBINGÆ,
Typis GEORG-HENRICI REISII,
ANNO R. S. M DCCIV.

VIRIS
GENEROSIS atq; PERSTRENUIS,
MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS ac EXCELLENTISSIMIS,
S. R. I.
LIBERÆ CIVITATIS
HEILBRONNENSIS,
DOMINIS
CONSULIBUS ac SENATORIBUS,
PATRONIS LONGE BENIGNISSIMIS;
UT ET
MINISTERII ECCL. HEILBRONN.
THEOLOGIS,

VIRIS
MAXIME REVERENDIS, AMPLISSIMIS,
atque DOCTISSIMIS, VINÆ CHRISTI
PLANTATORIBUS FELICISSIMIS,
SCHOLARCHIS MERITISSIMIS,

DN. Benefactoribus Fautoribus
atq; Patronis pie colendis,

HOC SPECIMEN THEOLOGICUM

In Gratitude aram
& Studiorum μνημόσυρον

Cum omnigenæ prosperitatis voto

Dat, dicat, dedicat,

Humillimus Client

M. ANDREAS HERMANNUS Ernst /
AUTHOR.

PROOEMIUM.

DE nulla alia §. 1. nisi Fide Salvifica nobis est Sermo, §. 2. ejusdem definitio, §. 3. Origgo principalis, §. 4. Ministerialis, §. 5. Subjectum, §. 6. Objectum, §. 7. Requisita, §. 8. Forma, §. 9. Effectus, §. 10. Causalitas fidei, §. 11. Adjuncta, §. 12. Finis.

§. I.

Nobis non vacat pluribus disputare de amplo hujus materiæ campo, cujus diversas hypothes & divisiones excutere aut componere majoris res operæ est, quàm ut hic in compendio confici possit. Sufficiat itaque nobis pro ratione temporis & instituti neglectâ *historicâ* Jac. 2. v. 19. *hypocriticâ*, qualem illam ἀρχόντων, Joh. 12. v. 42. pronunciant cum Chrysostomo, Chemnitius, Ægyd. Hunnius, Tarnovius, aliis tamen ex nostratibus infirmam licet veram tamen dicentibus, *miraculosâ* 1. Cor. 13. v. 2. & *Politica seu Civili* 2. Reg. 12. v. 15. & cap. 22. v. 7. 1. Maccab. 8. v. 12. in præsentiarum disquisitio De FIDE SALVIFICA, cujus mentio fit, Rom. 3. v. 28. quæ & justificans, Rom. 4. v. 3. Saluticapa dicta B. Dannhawero Hodof. p. 1301. Utens, B. Confessoribus Apol. A. C. p. 60. quin & justitia, cum sit obedientia erga

A 2

Evan-

Evangel. Vid. *A. C. p. 125*. Quam fidem juxta seriem superius indicatam cum DEO *ὡς ἐν ἐπιτομῇ* delineabimus.

§. II.

Præsuppositâ fidei doctrinâ, fides, quâ creditur nobis cum probatis Theologis definitur, quod sit alter pœnitentiæ actus, quo peccator terroribus conscientię contritus ex verbo Evangelii medicinam ad se in individuo facta fiduciali appropriatione meriti CHRISTI quærit & invenit, Conf. *B. D. König. Theol. Positiv. p. 263.* & *D. Cancell. Jäger. Compend. Theol. pag. 313.*

§. III.

Origo Fidei principalis seu ejusdem Causa Efficiens est DEUS Unitrinus Joh. 6. *ἔσ.* 29, terminativè verò & secundum singularem *οἰκονομίαν* Spiritus Sanctus in officio suo spectatus, quatenus nimirum per præconium doctrinæ Evangelicæ homines illuminare intendit, & de DEI voluntate ac verbi annunciati veritate testimonium perhibet 1. Cor. 12. *ἔσ.* 3. A verbo namque & sententiâ Legis ad promissionem gratiæ deducere peccatorem & tremulum primo gratiæ desiderium, vivamque deinde consolationem insinuare solus DEUS potest, Conf. *Apol. A. C. p. 71.*

§. IV.

Causa ministerialis indicatur 1. Cor. 3. *ἔσ.* 5. Media verò est *verbum Evangelij*. Ex illo solo propriè oritur conversio, 1. Petr. 1. *ἔσ.* 21. seq. atque nascitur fides in pœnitentiâ, Rom. 10. *ἔσ.* 17. Intelligimus autem non tantum verbum audibile, sed etiam visibile h. e. Sacramenta N. T. Baptismus enim Sacramentum initiationis fidem generat in infantibus Tit. 3. *ἔσ.* 5. Gal. 3. *ἔσ.* 27. Atque ex S. Cœna, tanquam Sacramento Confirmationis fides adultorum incrementa capit, 1. Corinth. 12. *ἔσ.* 13.

§. V.

Materia in quâ sive Subjectum idque totale est *homo peccator* quidem, sed pœnitens verboque Legis ita contritus,
ut

ut & profunda sui corruptione & impossibilitate propriis viribus eluctandi è statu miseriæ & perditionis citra vel tergiverſationem vel declinationem agnitâ, omnem planè ſuiipſius fiduciam abjiciendam & ſalutem, ſi qua ſperanda, alibi quærendam eſſe intelligat. Rom. 11. ꝑſ. 32. Gal. 3. ꝑſ. 22. *Apol. A. C. p. 166. & 320.* Partiale verò Subjectum diverſo reſpectu & *Intellectus & Voluntas* eſt. Neque enim fides ens aliquod ſimplex eſt, ſed quaſi aggregatum, ex multis actibus conſtans, licèt ſit unica unitate objecti, *Apol. p. 68. 69.*

§. VI.

Materia circa quam ſive Objectum id ſc. quod credit & cui innititur fides, quando cum DEO ſibi agendum eſt in judicio (quando enim in toto ſuo ambitu ſumitur, pro objecto habet omne illud quod DEUS revelavit) *Promiſſio* eſt *Evangelica* atque in illa *Chriſti Meritum*, tanquam ab ipſo DEO poſitum & deſtinatum in propitiatorium Rom. 3. ꝑſ. 24. 25. & pretium pro peccatis ſufficientiſſimum, 1. Joh. 2. ꝑſ. 2. 1. Petr. 1. ꝑſ. 18. 19. *Apol. A. C. p. 69.*

§. VII.

Materia ex qua ſunt partes fidei materiales, quæ ut triplex datur fidei requiſitum, Certitudo ſcil. Objecti, momente *B. Chæmnitio*, Certitudo Subjecti & pii Affectus, tres quoque ſunt: *Notitia* (1.) reſpectu Objecti, non quævis non otioſa hitoriæ ſeu dogmatum, ſed quæ cum ſeria agnitione peccati & naturalis noſtræ ἀδυναμίας conjuncta, redemptionem per CHRISTUM factam, ejusque pretium rectè agnoſcit, Eſai. 53. ꝑſ. 12. Tit. 1. ꝑſ. 1. *Apol. A. C. p. 585.* (2.) *Aſſenſus* reſpectu Subjecti, non theoreticus modo, verum etiam practicus, ad Objectum ſcil. Spirituale relatus, ita ut veriffimas non tantum certiffimasque ſed etiam optimas atque πείρας ἀποδοχῆς digniſſimas judicet promiſſiones gratiæ in CHRISTO, 1. Tim. 1. ꝑſ. 15. Ebr. 6. ꝑſ. 18. *Apol. A. C. p. 68. 69.* Denique (3.) *Fiducia* reſpectu pii Affectus recumbens

A 3 non

non tantum in historia, sed etiam in effectu historiae, videlicet remissione peccatorum, Ebr. 11. v. 1. A. C. Artic. 20. p. 18. quam ob causam argumentum non apparentium & *παρρησία* appellatur. Hebr. 3. v. 14. 1. Joh 4. v. 17. Conf. B. Scherzer. System. p. m. 301.

§. VIII.

Forma fidei *Receptio* est non tantum *cognoscitiva* & *approbativa* verum etiam objecti Cogniti & approbati *appropriativa*, sive individualis applicatio, quâ anima sensu peccatorum suorum contrita ac de plenitudine salutis in Christo, firmiter persuasa, extra se tota fertur, ita apprehendendo & verbum promissionis & iustitiam Jesu Christi satisfactoriam, ut illam tanquam summum suum Bonum & inestimabilem thesaurum amplectatur, eidem innitatur unicè, suaviterque in illa acquiescat Joh. 1. v. 12. Rom. 5. v. 17. Col. 2. v. 6. Cantic. 3. v. 4. Apol. A. C. pag. 76. 123. 173. seqq. Conf. Disput. Excell. D. Praesid. de Nat. Fidei Justif. p. 15. §. 15.

§. IX.

Effectus seu Consequens fidei immediatus est *justificatio*, Rom. 3. v. 28. quam *adoptio* Joh. 1. v. 12. *Unio cum Christo*, Eph. 3. v. 17. & *pax Conscientiae*, Rom. 5. v. 12. sequuntur. Apol. A. C. pag. 76. mediatum verò *renovatio* & *sanctificatio*, Act. 15 v. 9. Gal. 5. v. 6. 2. Petr. 1. v. 5. B. D. Gerhardus facit duplicem fidei *ἐνέργειαν*, *formalem* unam quæ est interna, quâ Christum in Evangelio intuemur & apprehendimus; *effectivam* alteram, quæ externa seu legalis quâ fructus bonorum operum producimus, quorum regula & norma est lex divina. Conf. Isag. p. m. 727. Atque hoc ex superioribus patet. Cum enim fides concipiatur in terroribus Conscientiæ, non potest existere in illis, qui secundum carnem vivunt. Cumque homo se fide convertat ad Evangelium, quia jus Legis agnoscit, justificatus obedire Legi DEI incipit ejusque normam sequi. Apol. A. C. p. 86, 134. alibi que passim.

§. X.

§. X.

Iustificat autem & salvat fides, *non quâ opus*, aut qualitas vel virtus nostra aut quatenus conjunctam habet charitatem, quâ formetur, *sed quatenus est medium* ac instrumentum apprehendens gratiam DEI & Meritum Christi in promissione Evangelii exclusis operibus Rom. 3. vñ. 24. Gal. 2. vñ. 16. Eph. 2. vñ. 8. Tit. 3. vñ. 8. Abesse debet omnis meriti opinio, cum homo sententiâ Legis condemnatoria perterrefactus in sua vel desperatione vel contritione meritum quærere nullaratione possit. *Apol. A. C. p. 71.* Operaque nostra sint (1.) debita (2.) aliena, spiritus S. potius, quàm nostra (3.) imperfecta, nullamque habeant proportionem ad æternam beatitudinem. Rom. 8. vñ. 18. Vid. B. Calov. *Isag. p. 293.* Interim non negligendum quod docet B. Gerhardus, particulam scil. sola remove quidem opera non tamen ab actu præsentia sed saltem à communionem efficientia l. c. pag. 867. *Ἀκριβέως* autem hanc, quæ sollicitè quatenus urget, in quaestione hac non esse otiosam, suo exemplo ostendit, Paulus Rom. 4. vñ. 2. 3. 4. 5. 16. c. 9. 30. seqq. & c. 11. 6. 32. alibique passim: atque si non totidem syllabis, tamen quoad rem ipsam B. *Confessores in A. C. p. 10. & Apol. pag. 68. 70. 76. 125. 129. 133. 296. 279. &c.*

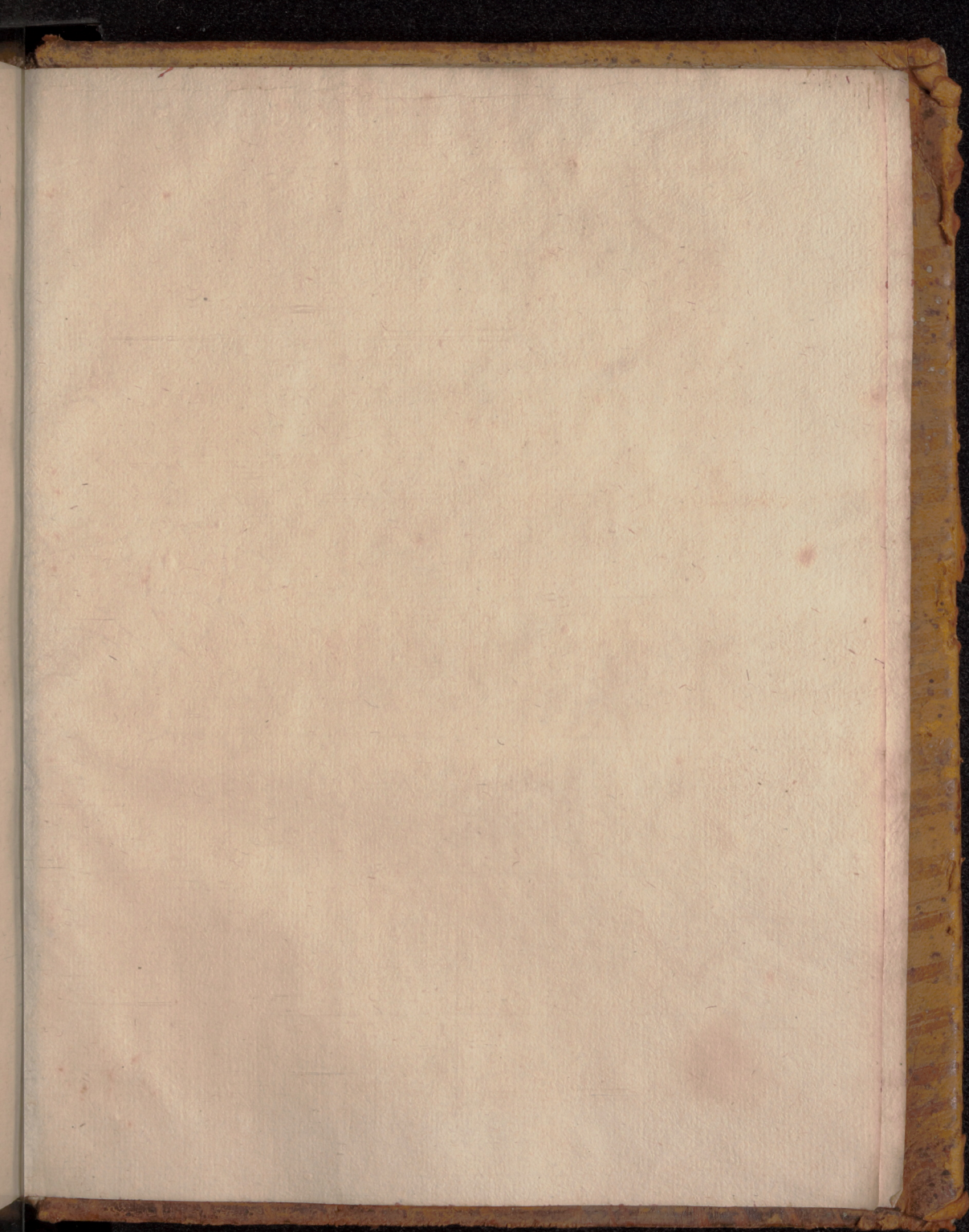
§. XI.

Ad adjuncta fidei pertinet ejus *Unitas*, Eph. 4. vñ. 5. *Certitudo*, 2. Cor. 1. 21. 22. Gradus denique, nec non *firmitas* & *infirmitas*. Firmitas 2. Petr. 1. vñ. 1. Cum fideles Apostoli fidem *ισότητος* & secum æqualem fuisse sortitos hic constet. Porro in Centurione Matt. 8. 10. in Muliere Cananæa Matth. 15. 28, in Muliere, sanguinis profluvio laborante Matth. 9. vñ. 21. 22. Plura Exempla firmiter credentium Hebr. 11 per tot. c. in primis Abrahami Exemplum, qui haud immerito & κατ' ἐξοχήν Pater credentium vocatur, Rom. 4. vñ. 16. 19. 20. Cujus fidei magnum hoc argumentum erat, quod crederet

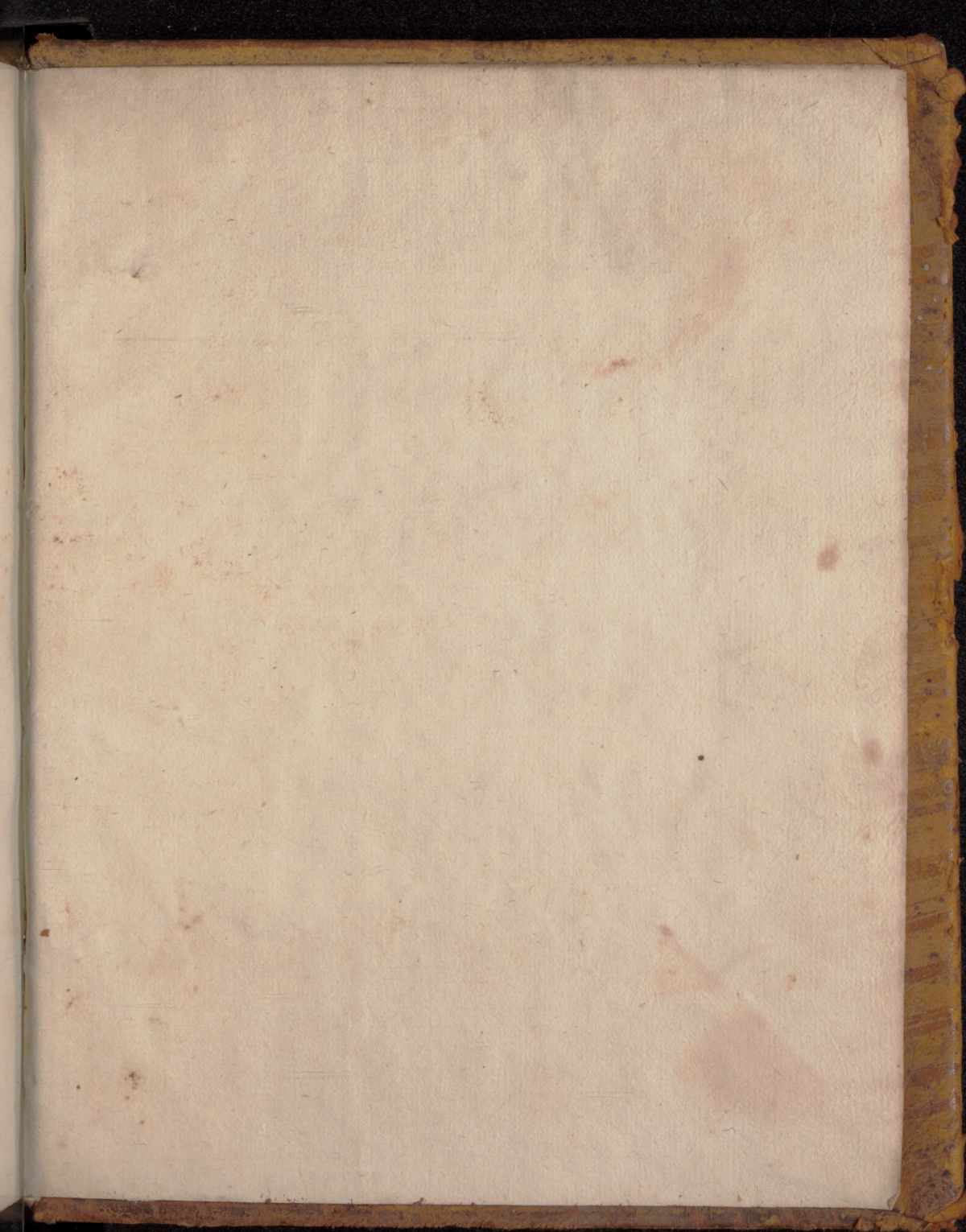

SOIT DEO GLORIA

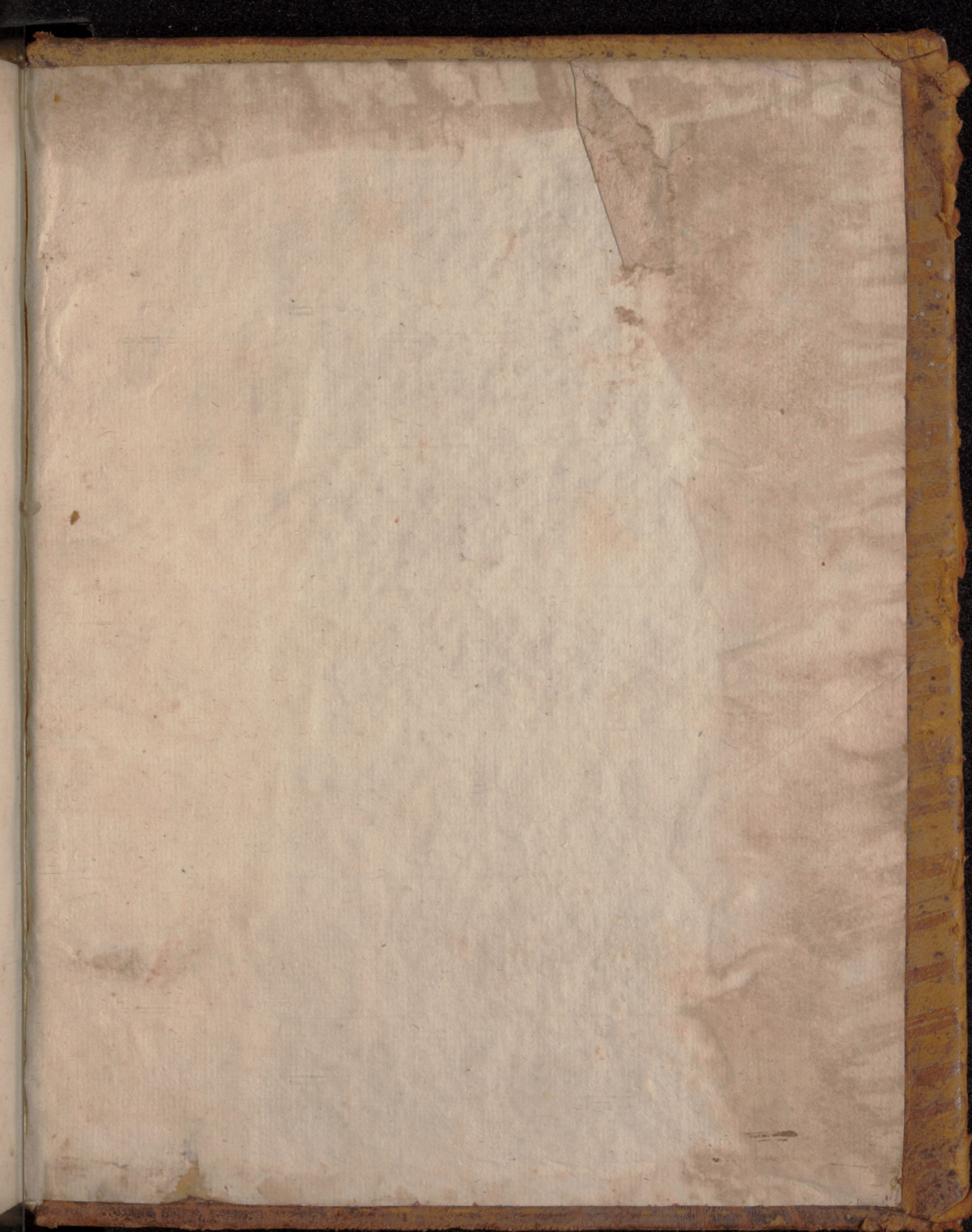

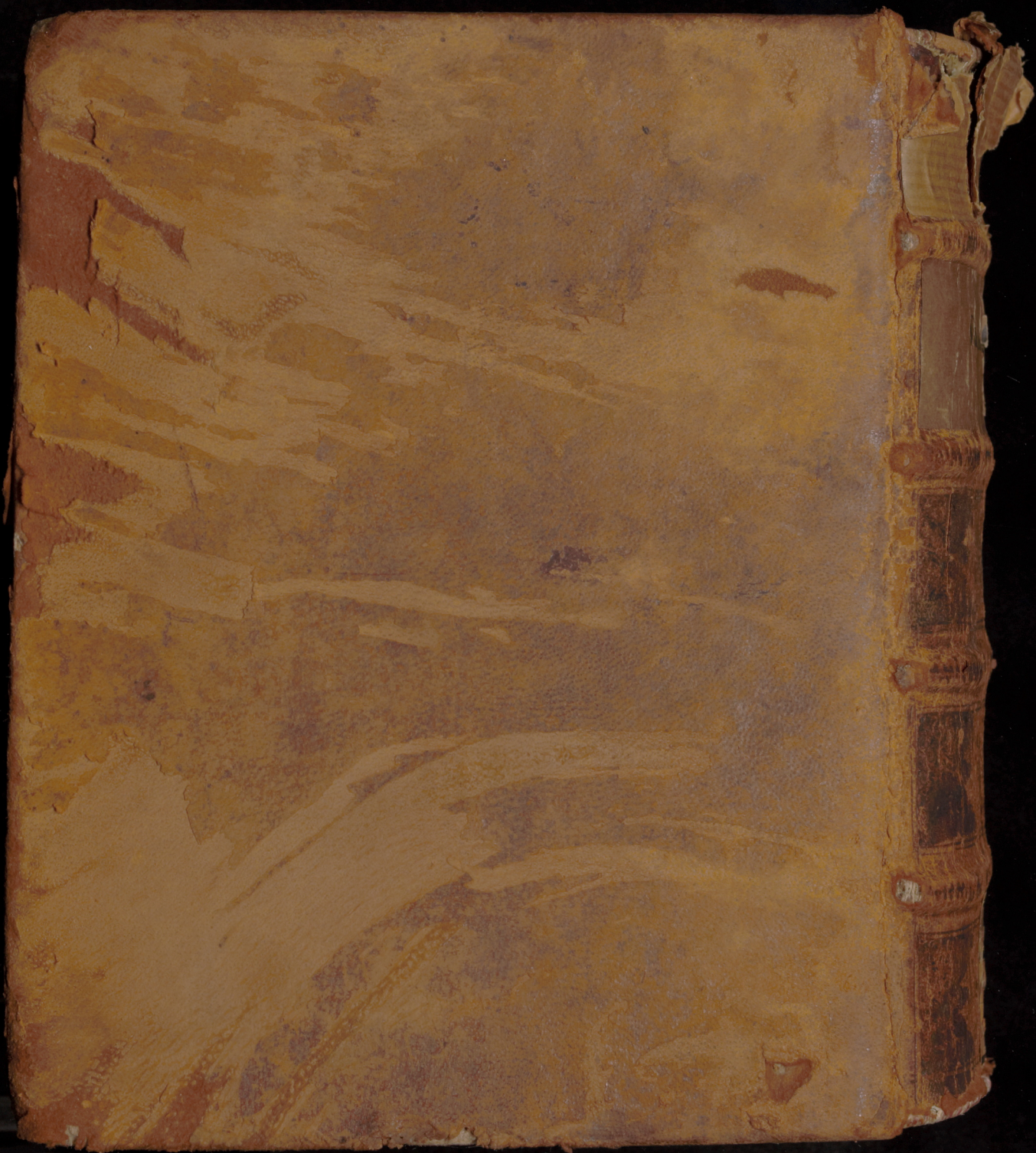

riter vindicasse, vel ex iis, quæ nos adduximus, no forsitā pari ratione etiam Innocentio XII. alire historica sunt, obrepere posse, dicere posset. uctas ex iisdem sententias, quæ jam ante quadra- aspexere, ab Ecclesia Romana nondum esse damna- rum Virorum scripta Romæ quoque magni æsti- e Papebrochio in Resp. ad Art. XIV. n. 4. & 56.

am Pontifices in Bullis suis, quibus Indulgentias atorū remissionem sese illis concedere dicant, o aliter judicare poterit, quam vel generali sensu uiberi, vel saltem culparum veniam eā intelligi, n, peccatum dicere, admodum impropria sit locu- ficii Doctores propemodum omnes uno ore cla- ummodo phrasin intelligendam esse. Bellarminus

VII. scribit: *per Indulgentias non absolvimur nec sol- lius, i. e. nec lethalis nec venialis.* - - - Si quando in i legatur, concedi absolutionem à culpa & pœna: in- ropterea dici, quod indulgentia conjungitur ordinarie nfeffione, & facit, ut qui per Sacramentum pœni- à culpa, per indulgentiam absolvatur à pœna. Pari- Pontifices se per indulgentias absolvere pœnitentes à re omnia peccata, vel dimidiam aut tertiam partem untur de peccatis, quoad pœnam, non quoad culpam, i remissa esse creditur. Ex adverso Morinus L. X.

Indulgentiarum se non modo in pœnam pec- um extendere defendit, dum §. r. ita scribit: *Prope- ua, quæ de his pœnitentiarum remissionibus occurrunt, non modo pœnarum peccatis debitarum, sed etiam- nissionem polliceri, & quo antiquiora sunt illa testimo-* Nondum igitur inter ipsos Pontificios conve- o constat, quid Indulgentiis consequantur, cum am parte communis Theologorum sententia, ex- atis & verborum sensus allegetur. O terque os Evangelicos, qui verbo divino unice ac im- omnimoda culparum atque pœnarum remissio-

im abruptum est hoc filum, quod equi- putationis & temporis ratio pateretur, ulterius: ophonem itaque eidem imponimus elegantissi- mis.

the scale towards document

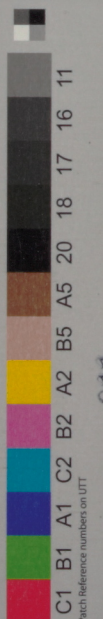

Image Engineering Scan Reference Chart T330 Serial No. 031